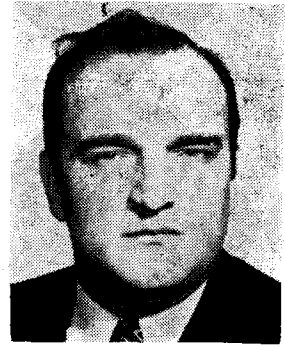

MEGEMLEKEZÉS

Kedves Barátaim! Most, amikor elektronikai iparunk történetének, egyik kiemelkedő eseményére, a Híradástechnikai Tudományos Egyesület 1974. évi, pécsi alkatrész-konferenciájára emlékezünk, foglalkoztat a gondolat: *Mennyi is tíz esztendő? Sok? Kevés?* Saját életem tapasztalatából tudom, hogy tíz esztendő az alkotó embernek, nagyon kevés. És azt is, hogy a tétlennek végtelen sok. Egy kedves barátom gondolata idéződik bennem, aki az ember és idő viszonyát így jellemezte: *Tetteimmel és eredményeimmel mérem időm. Akkor nem ér csalódás. Akkor nem hiszem, hogy tíz év sok és azt sem, hogy kevés. Nekem pontosan annyi, amennyit végzett munkám és eredményem mutat.*

Éppen tíz esztendeje, hogy 1974-ben, a Híradástechnikai Tudományos Egyesület pécsi alkatrész-konferenciáján, a szakemberek úgy határoztak, hogy a

„MAGYAR ELEKTRONIKAI IPAR FEJLŐDÉSI PROBLÉMÁI”-t

az illetékes állami szervek elé terjesztik, ugyanakkor az előterjesztést megküldik az állami szervek útján, a felsőbb pártvezetésnek is. Ez a döntés azért vált szükségessé, mert az előző évek tapasztalatai már mutatták, hogy ebben, az egész társadalmi-gazdasági életünket érintő kérdésben, érdemi előrelépés akkor, és csak akkor lehetséges, ha az illetékes pártvezetés egyetértésével találkozunk.

A cél az volt, hogy 1976-tól, az V. ötéves tervidőszak kezdetétől, megindulhasson elektronikai iparunk kiemelt fejlesztése.

Ezt a társadalmi előterjesztést, mi, elektronikai szakemberek, magunk között, jövőnk programjának neveztük.

Úgy érzem, hogy az első program megítélésében tárgyilagos vagyok, miután egyrészt nem voltam tagja a megfogalmazó csoportnak, másrészt az előterjesztés olyan témáról szólt, amely szakemberi-mérnöki életem lényegét jelenti: az elektronikáról.

Tíz év távlatából is elismeréssel és tisztelettel gondolok az első program megfogalmazóinak tisztánlátására, szakértelmére, alkotókészségére, átfogó szemléletére.

Tisztánlátásukat és szakértelmüket bizonyítja, ahogy felismerték a jövőt, ahogy a 70-es évek elején megítélték a következő évtized fejlődésének fő irányait, ahogy néhány mozaik elemből – a hiányzó részek ellenére is – összeállították az egész jellemzőit.

Alkotókészségüket és emberi tisztességüket bizonyítja többek között az is, hogy közülük nem egy, olyan jövőért emelt szót, amelynek részesei már nem lehetnek.

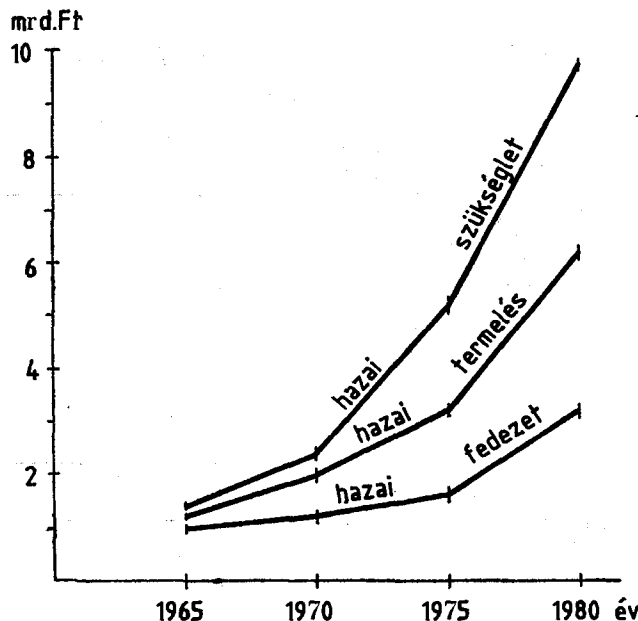
Átfogó szemléletüket bizonyítja, hogy nem sülyedtek el a parciúmok útvesztőiben. Gondolatvilágukban végig, az egész uralkodott. Nem elektronikai iparunk egyes részeinek kérdése izgatta őket, hanem az egész, sőt annak társadalmi és gazdasági kihatásai is. Gondolataik végig elektronikai iparunkról szólnak, és elektronikai alkatrésziparunkat is,

mint az egész részét vizsgálták.

Úgy érzem, hogy az első programmal kapcsolatos megemlékezés idején, megérdemelt tiszteletet adunk, ha a megfogalmazókról, nevükkel együtt emlékezünk.

A program megszületéséhez szükséges alapot a Híradástechnikai Tudományos Egyesület évtizedek óta tartó, következetes munkája adta, amelyet az elektronizációért, elektronikai iparunkért és azon belül elektronikai alkatrésziparunkért folytat. Ennek nyomán az első program alkotóinak kell tekintenünk mindazokat, akik a HTE 1974. évi, pécsi alkatrész-konferenciáján részt vettek és segítettek azon atmoszféra kialakításában, amelyben a program gondolata megszülehetett.

A program megfogalmazói és előterjesztői a következők voltak:

1. ábra. Az első program legfigyelmesebb diagramja az elektronikai alkatrészellátás helyzetéről

Komporday Aurél, a HTE akkori elnöke, az előterjesztést megfogalmazó csoport vezetője;
a programot megfogalmazó csoport tagjai:
Bráda Ferenc, a HTE Alapanyag- és Alkatrész szakosztály vezetője;
Csuhay Sándor, a HIKI igazgatóhelyettese;
Göblös János, a REMIX gyár főmérnöke.

Tíz év! Sok? Kevés?

Komporday és Csuhay elvtársak már átadták helyüket. Nyugdíjban emlékeznek ezekre a napokra. Bráda és Göblös elvtársak még ma is közöttünk dolgoznak. Igaz, ők is egy kicsit már úgy emlékeznek ezekre a napokra, mint fehérhajú korában az ember, az első szerelemre.

Nem mindennapi tíz év van mögöttünk azóta. Elérkezett az idő, mely mérlegre kötelez bennünket.

Mennyit valósítottunk meg elképzeléseinkből? Mennyi terheli lelkiismeretünket? Tetteinkben és eredményeinkben megmérve önmagunk, *mennyi is a mi tíz évünk?*

Ehhez a mérleghez kívánok jó munkát, mostani, 1984. évi alkatrész konferenciánknak.

Befejezésül, szeretnék köszönetet mondani folyóiratunk szerkesztő bizottságának, hogy az 1974. évi, pécsi alkatrész-konferencia tízéves évfordulóján, alkatrész célszámok megjelentetésével is tiszteletet adnak Egyesületünk azon évtizedes, céltudatos munkájának, amelyet elektronikai alkatrésziparunk kiemelt fejlesztése érdekében végzett.

Köveskúti Lajos,
a HTE elnöke